Repeating *Tefillat HaDerech* During An Ongoing Trip

Q If one travels over the course of more than one day, should he say *Tefillat HaDerech* more than once, and if so, when?

1. ספר כלבו סי' פז

וכתב הר"מ נשמתו עדן: "אדם ההולך חוץ לעיר אינו צריך להתפלל תפלה זו [תפילת הדרך] כי אם פעם אחת בתחלת היום, ואפילו אם ינוח בעיר באמצע הדרך שעה אחת, כשיוצא משם אינו צריך להתפלל תפלת הדרך פעם אחרת" עד כאן לשונו. אבל אם דעתו ללון בעיר ואחר כך נמלך ויצא ממנה לעבור חוצה לה או לשוב לביתו, צריך לחזור ולהתפלל אותה פעם אחרת

2. שו"ת רדב"ז חלק ו סי' ב אלפים קעו

שאלת ממני החכם הנעלה: היוצא לדרך ויש מהלך כמה ימים, אם צריך להתפלל תפלת הדרך בכל יום או דילמא בפעם אחת סגי:

תשובה: אם המלון הוא מיושב, שחייב הוא להתפלל שם שמונה עשרה, לא תיבעי לך דפשיטא כשיוצא למחר לדרך מתפלל תפלת הדרך, דהוי כאלו עתה יוצא בתחלה. אבל אם הוא לן במקום שאינו ישוב, יש מקום לשאלה, דדילמא הכל הוא דרך אחד ובתפלה אחת סגי, ואף בזו אני אומר שצריך להתפלל בכל יום שהוא יוצא מהמקום שלן שם, ואפילו אם היו הולכים ביום ובלילה צריך להתפלל אותה בכל יום, שהרי נפטר בזו מן התפלה. תדע, שאם עברו ימים רבים עד שהגיעו לישוב, אין סברא לומר שיתפלל כל התפלות שאבד אלא מתפלל התפלה הסמוכה, דומיא דטעה ערבית מתפלל שחרית שתים, והסכימו רוב הפוסקים שאין התשלומין מועילין אלא לתפלה אחת לבד, הכא נמי אין תשלומין אלא לתפלה אחת, ושאר התפלות – תפלת הדרך עומדת במקומם. הילכך צריך להתפלל אותה כל יום ויום ויוצא בה ידי תפלה מן התורה דכתיב "ולעבדו בכל לבבכם", ואמרו רבותינו ז"ל: "איזו היא עבודה שבלב? זו תפלה". ואין מנין התפלות מן התורה ואין חיוב התפלה אשר אנו מתפללים מן התורה ואין לתפלה זמן קבוע מן התורה, הילכך זה היוצא לדרך, ששאל צרכיו מאת הקדוש ברוך הוא, יצא ידי תפלה מן התורה, אבל מכל מקום צריך להתפלל אותה בכל יום בעין מה שתקנו לנו להתפלל בכל יום. ואם תאמר: אם כן, יתפלל אותה ג' פעמים ביום, כעין מה שתקנו? ויש לומר: דלא אטרחיה

3. שולחן ערוך אורח חיים סי' קי סע' ה

אין לומר אותה אלא פעם אחת ביום, אפילו אם ינוח בעיר באמצע היום, אבל אם דעתו ללון בעיר ואחר כך נמלך ויצא ממנה לעבור חוצה לה או לשוב לביתו, **צריך לחזור ולהתפלל** אותה פעם אחרת.

משנה ברורה שם ס"ק כו

צריך וכו' – דהוי היסח הדעת, וכל שכן אם לן בדרך באושפיזא בלילה, דצריך לברך בבוקר. אך אם הוא נוסע כל הלילה, דהיינו שאינו לן בקביעות באושפיזא רק ינוח איזה מעט זמן באושפיזא ואחר כך חוזר לנסוע, יש לברך תפילת הדרך בבוקר בלי התימה, ועיין בביאור הלכה:

ביאור הלכה שם

צריך לחזור ולהתפלל וכו' – עיין במשנה ברורה הטעם. ולפי זה נראה דכל שכן אם לן באושפיזא והשכים קודם הבוקר לנסוע לדרכו, דצריך לברך תפילת הדרך אף שלא האיר עדיין היום, דזה הוי היסח הדעת גמור. וכן משמע קצת בביאור הגר"א מדכתב דהוי כמו ברכת התורה וכו' ובברכת התורה קיימא לן לעיל בסימן מ"ז דצריך לברך ברכת התורה תיכף כשהשכים. אך לישנא דפרי מגדים שכתב, ד"בכל בוקר יאמר אותה", משמע קצת שלא כדברינו. ואולי נקט לשון זה משום דלכתחילה נכון לצאת בכי טוב. ואפילו אם תמצי לומר דטוב יותר להמתין מלומר תפילת הדרך עד אור היום, על כל פנים, אם יזדמן לו שאז לא יוכל לומר, כגון שיהיה אז סמוך לפרסה לביתו, מוטב שיאמרנה קודם שהאיר היום, כך נראה לענות דעתי לכאורה.